

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

10 februarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte

Ursache Petru

judecători

Toma Nadejda

Timofti Vladimir

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de inculpat, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2015, în cauză penală în privința lui

Uțica Victor Gheorghii, născut la 19 septembrie 1976, originar și domiciliat în mun. Chișinău, or. Sîngera, str. Izvorului, 17.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *Prima instanță: 17.09.2014 – 24.03.2015;*
2. *Instanța de apel: 29.04.2015 – 08.06.2015;*
3. *Instanța de recurs: 12.08.2015 – 10.02.2016.*

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 24 martie 2015, pronunțată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Uțica Victor a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin.(4) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 525 unități convenționale în sumă de 10500 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța a reținut că la 08 decembrie 2013, aproximativ la ora 23:15, inculpatul Uțica Victor conducea autovehiculul de model „VW 253”, cu n.î. GE AC 487 și se deplasa în mun. Chișinău, s. Dobrogea, când a fost stopat de către inspectorul Inspectoratului Național de Patrulare a Inspectoratului General al Poliției a MAI, Roman Rusu, care suspectându-l că se află în stare de ebrietate alcoolică, l-a condus la medicul narcolog din cadrul IMSP Dispensarul Republican de Narcologie, unde, în rezultatul examinării medicale, a fost constatată starea de ebrietate a acestuia cu grad avansat, fiind

stabilită prezența a 0,55 mg/l a concentrației de alcool în aerul expirat, precum și a 1,21 g/l alcool etilic în sânge, încalcând astfel prevederile pct. 10) subpct. 2) lit. a) Regulamentul circulației rutiere, conform căruia „persoana care conduce un vehicul trebuie să posede și, la cererea lucrătorului de poliție, ofițerului echipei mobile a Serviciului Vamal, este obligată să înmîneze pentru control permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus” și pct. 14 lit. a) al aceluiași Regulament, conform căruia „conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate”.

3. Sentința a fost contestată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea parțială a sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatului Uțica Victor să-i fie stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni în penitenciar de tip închis.

În motivarea apelului procurorul a invocat blîndețea pedepsei penale în privința inculpatului, considerînd că instanța de fond incorect a stabilit pedeapsă sub formă de amendă, deoarece nu a ținut cont în deplină măsură de persoana inculpatului, care are antecedente penale stinse, anterior a mai săvîrșit infracțiuni, fiind atras la răspundere penală, însă nu a făcut careva concluzii pentru corectare și reeducare, continuînd să săvîrșească infracțiuni.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2015, a fost admis apelul declarat de procurorul în Procuratura sectorului Botanica mun. Chișinău, acuzatorul de stat Victor Socol, casată parțial sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 24 martie 2015, în partea stabilirii pedepsei și pronunțată o nouă hotărîre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Uțica Victor a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin.(4) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu calcularea termenului executării pedepsei din momentul reținerii.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că vinovăția inculpatului a fost dovedită deplin și acțiunile lui Uțica Victor corect au fost încadrate în temeiul art.264¹ alin.(4) Cod penal.

Totodată, la stabilirea măsurii și mărimii pedepsei în privința inculpatului Uțica V., în vederea corectării, reeducării, precum și ca măsură de pedeapsă, instanța de fond i-a stabilit o pedeapsă prea blîndă.

Instanța de apel a conchis că la aprecierea măsurii și mărimii de pedeapsă, instanța de fond n-a luat în considerație că inculpatul Uțica Victor anterior, prin sentința Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 30 septembrie 1997 a fost condamnat în baza art. 177 alin.(4) Cod penal (redacția 1961), prin sentința Judecătoriei Telenești din 08 august 2008, în baza art. 188 alin. (2) lit. b), d) și e) Cod penal, la 6 ani închisoare, fiind eliberat condiționat înainte de termen cu

10 luni 28 zile prin încheierea Judecătoriai Rîscani, mun. Chişinău din 29 august 2012.

Astfel, instanţa de fond nu a ținut cont de prevederile art. 34, art. 82 alin. (2) Cod penal, în care se stipulează că "se consideră recidivă comiterea cu intenție a uneia sau mai multor infracțiuni de o persoană cu antecedente penale pentru o infracțiune săvârșită cu intenție" și "mărimea pedepsei pentru recidivă nu poate fi mai mică de jumătate.... din maximul celei mai aspre pedepse prevăzute la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod".

Avînd în vedere că, conform sancțiunii prevăzute de art. 264¹ alin.(4) Cod penal, cea mai aspră este pedeapsa cu închisoare cu termenul de pînă la 1 an, deci pedeapsa minimă care poate fi aplicată inculpatului Uțica Victor în cazul dat, este de 6 luni închisoare.

Instanța de apel a conchis că, soluția adoptată de către prima instanță nu-și va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului, pentru a nu admite pe viitor săvîrșirea a astfel de infracțiuni, or aplicarea unor pedepse penale reale cu închisoare ar asigura conștientizarea de către Uțica Victor a celor comise cu adoptarea unor concluzii ce țin de comportamentul în societate.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 24 iulie 2015 inculpatul Uțica Victor declară recurs ordinar, invocînd prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, solicitînd casarea deciziei instanței de apel cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului, inculpatul Uțica Victor a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel și consideră că instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, individualizînd pedeapsa aplicată conform normelor legale în vigoare.

A mai indicat că instanța de apel nu a luat în considerație faptul că, cauza penală a fost examinată conform prevederilor art.364¹ Cod de procedură penală, că a conștientizat acțiunile comise, a recunoscut vina și a conlucrat cu organul de urmărire penală, căindu-se de cele comise.

Invocă că instanța de apel a aplicat o pedeapsă contrar prevederilor legale, pe motiv că nu s-a luat în considerație prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, care prevede reducerea pedepsei, facîndu-se trimitere doar la norma legală ce reglementează recidiva.

Consideră că prima instanță corect a individualizat pedeapsa în privința lui.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal menționează că potrivit practicii judiciare constante erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Potrivit conținutului recursului, recurentul invocă temeiul de drept prevăzut la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care prevede că hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel atunci cînd: „*s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*”.

Analizînd decizia instanței de apel, în raport cu argumentele recursului, Colegiul penal constată, că astfel de temei nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat reieșind din următoarele.

Conform art. 7 Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvîrșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală.

Potrivit prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și, respectiv, are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni atît din partea condamnatului, cît și a altor persoane.

În conformitate cu art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovată de săvîrșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvîrșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blîndă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Astfel, analizînd în ansamblu totalitatea probelor administrate și cercetate în cadrul întregului proces penal, Colegiul penal consideră că instanța de apel corect a conchis că vinovăția inculpatului este deplin dovedită și acțiunile lui Uțica Victor corect au fost încadrate în temeiul art.264¹ alin.(4) Cod penal.

Conform prevederilor art. 264¹ alin.(4) Cod penal, acțiunile prevăzute la alin.(1)–(3), săvîrșite de către o persoană care nu deține permis de conducere sau care este privată de dreptul de a conduce mijloace de transport, se pedepsesc cu amendă în mărime de la 700 la 800 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 1 an.

Totodată, reieșind din prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă. Dacă pedeapsa prevăzută de lege este detențiunea pe viață, se aplică pedeapsa închisorii de 30 de ani.

Potrivit prevederilor art. 34 alin.(1) Cod penal, se consideră recidivă comiterea cu intenție a uneia sau mai multor infracțiuni de o persoană cu antecedente penale pentru o infracțiune săvârșită cu intenție.

În conformitate cu prevederile art. 82 alin. (2) Cod penal, mărimea pedepsei pentru recidivă nu poate fi mai mică de jumătate, pentru recidivă periculoasă este de cel puțin două treimi, iar pentru recidivă deosebit de periculoasă – de cel puțin trei pătrimi din maximul celei mai aspre pedepse prevăzute la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod.

Prin urmare, Colegiul penal atestă că instanța de apel corect a stabilit măsura și mărimea pedepsei în privința inculpatului, la aprecierea căreia a luat în considerație că inculpatul Uțica V. anterior prin sentința Judecătorei Botanica mun. Chișinău din 30 septembrie 1997 a fost condamnat în baza art. 177 alin.(4) Cod penal (redacția 1961) și prin sentința Judecătorei Telenesti din 08 august 2008, în baza art. 188 alin. (2) lit. b), d) și e) Cod penal, la 6 ani închisoare, fiind eliberat condiționat înainte de termen cu 10 luni 28 zile prin încheierea Judecătorei Rîscani, mun. Chișinău din 29 august 2012, astfel antecedentul penal nefiind stins.

Colegiul penal conchide că instanța de apel, ținând cont de prevederile art. 34 alin.(1), 82 alin. (2) Cod penal și că conform sancțiunii prevăzute de art. 264¹ alin.(4) Cod penal, cea mai aspră este pedeapsa cu închisoare cu termenul de pînă la 1 an, just a ajuns la concluzia că pedeapsa minimă care poate fi aplicată lui Uțica Victor este de 6 luni închisoare.

În acest sens, Colegiul penal atestă, că nu pot fi reținute argumentele inculpatului că instanța de apel neîntemeiat a făcut trimitere doar la norma legală ce reglementează recidiva, deoarece instanța de apel a stabilit pedeapsa în limitele prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, dar ținând cont și de limitele prevăzute de art. 82 alin. (2) Cod penal.

Instanța de recurs consideră corectă concluzia instanței de apel, că pedeapsa stabilită prin sentința Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 24 martie 2015, este prea blîndă, și aceasta nu-și va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului, de a nu admite pe viitor săvârșirea unor infracțiuni similare, iar pedeapsa stabilită de instanța de apel este una echitabilă.

În contextul celor expuse mai sus, Colegiul penal reține, că la stabilirea pedepsei inculpatului Uțica V., pentru infracțiunea comisă, instanța de apel nu a

comis erori de drept, pedeapsa aplicată inculpatului este una corectă, deoarece la stabilirea acesteia au fost respectate exigențele legii, iar argumentele recursului în acest sens sunt neîntemeiate.

Astfel, Colegiul penal conchide că, temeiul invocat de recurent prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului. Astfel de eroare de drept în speța examinată nu s-a comis, prin urmare, hotărîrea atacată este legală și întemeiată, iar recursul urmează a fi declarat inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de inculpatul **Uțica Victor Gheorghii** împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2015, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la data de **10 martie 2016.**

Președinte

Ursache Petru

Judecător

Toma Nadejda

Judecător

Timofti Vladimir